

Vädrets gudinna

© Text: Roger Karlén 2000

När Ålla rister sina bolstrar av dun
då lägger sig snön över åkrar och tun
När Ålla byker sina grytor med tvätt
då lägger sig dimmorna fuktigt och tätt

När Ålla gråter kommer stillheten först
det faller ett regn, släcker jordarnas törst
När Ålla skrattar spelar vindarna spratt
då gäckar hon oss med sitt lockande skratt

Hon tar och hon ger
Hon hör och hon ser
Hon är vädrets gudinna

När Ålla vaknar som en solståndens brud
då hörs hennes sång genom gryningens ljud
När Ålla somnar då hon sluter sin famn
om själar som förs bort från kropparnas hamn

Väven formar ett mönster
av livsloppens utmätta tid
Själar reser med vinden
och kvinnan syns färdas bredvid
Vattnet flödar ur bergen
en livslust som alltid vill mer
Källans skummande fradga
ger modern som gåva till er

Hon tar och hon ger
Hon hör och hon ser
Hon är vädrets gudinna

Hon tar och hon ger
Hon hör och hon ser
Hon är vädrets gudinna